Nagybúcsú lesz Alsóvároson

● Munkatársunktól

Idén is megrendezik az immár hagyományos alsóvárosi Havasboldogasszony nagybúcsút. Augusztus 1-jén 14.30-kor Gyulay Endre megyés püspök celebrál szentmisét gyerekeknek. Hegyi Bálint ferences testvér 18-kor ünnepi szentmisét tart. Az este 8-kor kezdődő zsolozsma után 22 órakor Szaplonczay Miklós parókus görög katolikus liturgiája következik. Éjfélkor szentmise hangzik el a megholtakért. Vasárnap a 2-kor kezdődő keresztúti ájtatosságot 5-kor zsolozsma követi. A 7 órás és a déli szentmise között 9 órakor Gyulay Endre megyés püspök celebrál körmenettel egybekötött szentmisét. 15-kor litánia, 17-kor újmise, 18-kor zsolozsma kezdődik. Este 7 órakor szentmise és Te Deum zárja a búcsút.

Fácán-konferencia

● Munkatársunktól

Fácánkonferencia lesz augusztus 23-án Ópusztaszeren, melyet a III. Szeri Expo keretében rendeznek meg. Az érdeklődők 9-től 15 óráig hallgathatnak meg előadásokat olyan témákban, mint fácántenyésztés- és nevelés, a fácán takarmányozása, fácánegészségügy, fácángazdálkodás, vadászat és értékesítés. Reggel nyolc órától gyakorlati bemutatók kezdődnek, valamint fakultatív program keretén belül megtekinthető az Ópusztaszeri Nemzeti Történeti Emlékpark. Az érdeklődők a Csongrád Megyei Agrárkamaránál kaphatnak a programról részletes felvilágosítást, és itt kell befizetni augusztus 15-éig a részvételi díjat is, mely 2000 forint.

● *Frankó Gregorral énekel a Muzsikáló Udvarban*

„Pillangókisasszonyként visszatérek"

Frankó Tünde pesti sztárként is mindig örömmel énekel Szegeden. ***(A szerző felvétele)***

Vasárnap este fél 9-kor a Magyar Állami Operaház magánénekesei, Frankó Tünde és Gémes Katalin, valamint a világjáró szegedi basszista, Gregor József ária- és dalestjét rendezik meg a Muzsikáló Udvar városházi programsorozatának keretében.

A kilencvenes évek kezdetén a még főiskolás *Frankó Tündét Gregor József* – mint operaigazgató – fedezte fel, s rögtön a Szegedi Nemzeti Színházhoz szerződtette. A kedves, bájos, gyönyörű hangú ifjú énekesnő először egy operett, a Lányvásár főszerepében aratott nagy sikert. Néhány év alatt sorra énekelte az izgalmas szerepeket: Susanne-t a Figaro házasságában, Mimit a Bohéméletben, az Anyegin Tatjánáját, s végül a legkedvesebbet: Cso-cso-szánt Puccini Pillangókisasszonyából. Hamar szerződtette az Operaház, s üstökösként robbant be a magyar operaéletbe. Az ország első dalszínházában akkor figyelt fel rá mindenki, amikor *Balassa Sándor Karl és Anna című operájának ősbemutatóján Kelen Péter* partnereként Annát alakította. A Faust Margitjaként is óriási sikert aratott.

Frankó Tündétől akkor kértem villáminterjút, amikor az Álarcosbál Dóm téri előadásán találkoztunk.

● *Hogyan jött létre a vasárnapi koncert, mit kell tudni a műsorról?*

– Gregor József kért fel a fellépésre, amit boldogan elvállaltam, hiszen nagy örömmel énekelek vele, másrészt mindig szívesen jövök vissza Szegedre is. A műsorunk nemcsak operaáriákból áll, hanem megpróbáltuk színesebbé tenni dalokkal, oratóriumrészletekkel és néhány kuriózummal.

● *Mi az oka, hogy sokáig nem hallhatta a szegedi közönség?*

– Elsősorban az, hogy gyermekem született. A kislányom tizenöt hónapos, miatta az éneklést is abbahagytam egy időre, s csak fokozatosan térek vissza. Először Kodály Székelyfonójában a Lány szerepét énekeltem az Operaházban.

● *Mikor láthatjuk újra a Szegedi Nemzeti Színház színpadán?*

– Valószínűleg a következő évadban egyik legkedvesebb régi szegedi szerepemben, Pillangókisasszonyként térek vissza. Ezt a szerepet egy másik rendezésben, olaszul az Operaházban is énekelem.

H. Zs.

● *Sokszereplős konzorcium*

Miért nyert a DARFT Kht.?

A Dél-Alföld regionális fejlesztési koncepciójának és programjának elkészítésére májusban írt ki pályázatot a Dél-alföldi Regionális Fejlesztési Tanács. A közbeszerzési eljárás győztes ajánlatát a DARFT Területfejlesztési Kht. készítette, mellette még két budapesti és egy szegedi cég nyújtott be pályázatot.

A 21 tagú Dél-alföldi Regionális Fejlesztési Tanács munkájában Bács-Kiskun, Békés és Csongrád megye területfejlesztési tanácsainak elnökei, kilenc minisztérium és a kamarák egy-egy, valamint az érintett területfejlesztési önkormányzati társulásoknak – megyénként – két-két képviselője vesz részt. Ez a testület az elmúlt év decemberében hozta létre – a területfejlesztésről és területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvényben foglalt egyes feladatai ellátására – munkaszervezetét, a DARFT Területfejlesztési Közhasznú Társaságot, amelynek székhelye Szeged lett. Tudni kell a kht.-ről azt is, hogy gazdálkodása során elért eredményét nem oszthatja fel, azt közhasznú tevékenységének finanszírozására kell fordítania.

Ennek az egyszemélyes közhasznú társaságnak, más néven Regionális Fejlesztési Ügynökségnek a feladata, hogy a Dél-Alföldön összehangolja a regionális fejlesztési elképzeléseket. Az idén márciusban pedig a kht.-t bízták meg a Phare regionális kísérleti programalap – a Dél-Alföld és a Dél-Dunántúl mintarégióként összesen 8 millió ECU-t fordíthat a regionális együttműködés formájában megvalósuló projektek támogatására – menedzselésével kapcsolatos teendők ellátásával is.

Mindezen előzmények után egyértelmű volt, hogy a régió területfejlesztési koncepciójának és programjának elkészítésére – amely az uniós csatlakozás egyik előfeltételének is nevezhető – is pályázniuk kellett. Az ügynökség öt munkatársa természetesen egyedül nem tudott volna – és nem is akart – megbirkózni e hatalmas feladattal. Ugyanakkor viszont szakmai szempontok alapján olyan közreműködők felkérésével oldják meg a program elkészítését – hiszen, mint tegnap hírül adtuk, ők nyerték meg a pályázatot –, akik garanciát jelentenek arra, hogy az anyag, a térségi érdekek érvényesülésén túl, az uniós szempontoknak is megfeleljen. A konzorciumban szerepet vállalók közül – a teljesség igénye nélkül – említhető: a MTA Regionális Kutatási Központ Békéscsabai Intézete, a VÁTI Kht. (Budapest), a Magyar Fejlesztési Bank, a JATE Közgazdasági Tanszékcsoportja és a Gödöllői Agrártudományi Egyetem.

Lapunk információja szerint a fejlesztési koncepció és programterv elkészíttetésének közel 22 milliós költségét a KTM központi területfejlesztési célelőirányzati keretéből – pályázat útján – nyerte a Dél-alföldi Regionális Területfejlesztési Tanács. A pénzt az Államkincstár kezeli és fizeti ki a nyertes konzorciumnak, ha az eleget tesz vállalásainak.

N. Rácz Judit

● *A VII. szegedi táblaképfestészeti biennále képeiről*

Navigare necesse est

Nehéz helyzetben van az ítész, ha olyan rangos eseményről igyekszik tájékoztatni, mint városunk két évente megrendezésre kerülő táblaképfestészeti kiállítása. Egy képzőművészeti biennále kitűnő alkalom, hogy a kiállító művészek számot adjanak az utóbbi évek munkájáról. Az érdeklődők, nézők, szakemberek fölmérjék, hogyan is áll, és merre tart a kortárs képzőművészet.

Kéri László Festmény zárójelben című díjazott alkotása

Tudom, nehéz egy ekkora kiállítást tető alá hozni, ilyen sokféle művész többféle stílusban készült alkotását valamilyen rendező elv szerint összehangolni, de a látogatónak sokszor az az érzése támad, hogy a kiválogatott közel száz festmény sokszor ad hoc jelleggel került a falakra.

A szegedi seregszemlét látva kétségtelen: a kínálat sokrétű és a paletta igen színes. Sok alkotó visszatért a klasszikus avantgarde hagyományokhoz (Kandinszkij, Max Ernst), tőlük kölcsönözve ihletet. Századunk művészetében búvópatakként föl-fölbukkanó szürrealizmus szintén jó néhány alkotót vont bűvkörébe. Úgy tűnik, a néhány éve elhunyt ír származású mester, Francis Bacon művészete is számos művészt inspirál. Világszerte, így hazánkban is újra fölerősödni látszanak a figuratív tendenciák, bár a nonfiguratív művészet bástyái továbbra is erősek.

A díjak odaítélésében a zsűri sem volt egyszerű helyzetben. Úgy vélem, az esetek nagy részében a kiállított alkotások közül a méltóbbaknak juttatták a kitüntetéseket. A tárlat egyik legfigyelemreméltóbb műve Fischer Ernő Tengeri vitorlás című, finom színárnyalatokat felvonultató – díjazott – vászna. Ezt a kiállítás rendezői a kép elhelyezésével is deklarálták. A földszinti teremben kaptak helyet a díjazott képek, és a legnagyobb méretű alkotások. Több esetben megbizonyosodhatunk róla, hogy a nagy méret nem feltétlenül egyenesen arányos a monumentalitással. Sőt számos kis méretű, kiemelésre érdemes festményt láthatunk Székhelyi Edithtől (díjazott), Dohnál Tibortól, Lossonczy Tamástól. Pataki Ferenc, Brassai Albert, Budaházi Tibor szintén egy-egy figyelemre méltó művel szerepel a kiállításon.

A tárlat anyagát nézve igazán újító műalkotással nem találkozhatunk. A bizonytalanság, mely talán abból táplálkozik, hogy meg lehet-e a képzőművészet eszközeivel napjaink világát ragadni – és ha meg lehet, akkor hogyan? – ezen a kiállításon is érzékelhető.

Kérdések sora fogalmazódik meg az emberben: vajon a szegedi kiállítás ténylegesen a mai magyar képzőművészetet mutatja-e be, vagy csak egy soványka szeletét? Mi az oka annak, hogy a mai magyar képzőművészet reprezentánsai, „élő klasszikusai", külföldön és belföldön egyaránt elismert mesterei – egy-kettő kivétellel – egyetlen művükkel sem szerepelnek a jelen tárlaton? További kérdés, hogy a 2000-ben megrendezendő VIII. biennále, milyen támogatást kap, s mennyire lesz megerősítve a minden kiállításnál fontos mögöttes szakmai háttér?

A mostani biennálét így is meg kell becsülnünk, mivel jelentőségében messze kimagaslik a Szegeden megrendezett képzőművészeti tárlatok – a lehetőségekhez képest bizony szegényes – sorából. Külön dicséret illeti a kiállítást kísérő gazdagon illusztrált színes katalógust, melyhez hasonlóval a képzőművészetet szerető szegedi közönséget sajnos igen ritkán örvendeztetik meg.

Nátyi Róbert

● *Olvasónk: Csík Dóra*

A suliújságíró

Csík Dóra, lapunk tegnapi vendége, az Arany János Általános Iskola 13 éves tanulója Zsombóról érkezett, hogy belepillantson a Délmagyarország szerkesztésének rejtelmeibe. Mivel ő az iskolaújság főszerkesztője, érdeklődéssel figyelte, hogyan zajlik „nagyban" a kollégák munkája.

– Szüleim előfizetői a lapnak, így én már azóta lapozgatom a Délmagyart, amióta megtanultam olvasni. A sporthíreket mindig végigböngészem, hiszen nagyon szeretem a focit. Ezenkívül elolvasom a diákoknak, fiataloknak szóló híreket is, a baj az, hogy sok mindenről csak utólag tudósítanak, így nem tudok résztvenni a rendezvényeken. Szerintem meg kellene oldani, hogy a programajánlóban idejében reklámozzák az eseményeket.

● *Gondolom, azért ez a kritikai észrevétel, mert magad is újságíró vagy. Milyen a ti lapotok?*

– Az ISIRÁM, azaz az Iskola Rém Állati Magazinja, január óta működik. Sokat foglalkozunk környezetvédelemmel és van randi-rovatunk is, ugyanúgy mint a Délmagyarországban. Nemrég sikerült például kibékítenünk egy párt, akik csúnyán veszekedtek. A baj csak az, hogy sokan nem azért vesznek részt a munkában, mert szeretik az újságírást, hanem csak azért, hogy a nevük szerepeljen a lapban. Ezért sok az összezörrenés.

● *Hogyan lettél főszerkesztő?*

– Én beszéltem az igazgatóval, én gyűjtöttem be anyagokat és végül én raktam össze az újságot. Úgy esett rám a választás, hogy mindent én csináltam.

P. E.

Csík Dórának (jobbról) a számítógépes szövegszerkesztést Mutatja be a kulturális rovatban Polgár Emese. ***(Fotó: Mohos Angéla)***